

szubskiego, inicjatora wydawnictwa zielnikowego *Lichenotheca Polonica*, działacza ochrony przyrody.

• **60 rocznica śmierci Wacława Grochowskiego (1885 – IX 1939)**, ur. prawdopodobnie w Warszawie, zm. w czasie oblężenia Warszawy, farmaceuty, aptekarza, asystenta Zakładu Botaniki i Farmakognozji Uniwersytetu Warszawskiego, autora prac z zakresu florystyki, botaniki farmaceutycznej i farmakognozji, np. *Flora Wilanowa i okolic* (1931), *Dziko rosnące rośliny lekarskie* (1918), *Sporysz polskie, przyczynek do poznania systematyki sporyszu* (1931).

• **60 rocznica śmierci Juliana Mieczysława Prone-ra (11 VIII 1903–1939)**, ur. w Warszawie, zm. w nieznanych okolicznościach, asystenta Katedry Farmakognozji i Botaniki Lekarskiej Uniwersytetu Warszawskiego, autora prac z botaniki i fitochemii, m.in. *Serodiagnostyczne drzewo rodowe królestwa roślinnego* (1928), *Polskie glossy botaniczne w kodeksie Avicenny* (1931).

Alicja ZEMANEK

SPRAWOZDANIA ZE SPOTKAŃ NAUKOWYCH SCIENTIFIC MEETING REPORTS

42. SYMPOZJUM MIĘDZYNARODOWEGO STOWARZYSZENIA DO BADAŃ ROŚLINNOŚCI (IAVS) „ROŚLINNOŚĆ A KLIMAT” (BILBAO, HISPANIA, 26–30 LIPCA 1999)

42nd Symposium of the International Association for Vegetation Science (IAVS) „Vegetation and Climate” (Bilbao, Spain, 26–30 July 1999)

Tegoroczne sympozjum IAVS odbyło się w Baskonii, położonej w północnej części Hiszpanii, nad Zatoką Biskajską. Bilbao to jedno z trzech największych miast tego kraju, zlokalizowane w otoczonej górami dolinie rzeki Nervion, 12 km od wybrzeża Atlantyku. Powstało w XIV wieku, jest miastem portowym oraz ważnym ośrodkiem gospodarczym i przemysłowym.

Sympozjum zostało zorganizowane przez Javierę Loidi Arregui wraz z grupą współpracowników z Wydziału Biologii i Ekologii (Facultad de Ciencias) w Bilbao. Miejscem obrad był budynek Szkoły Przemysłu i Inżynierii Telekomunikacji. W sympozjum wzięło udział ponad 300 osób z 45 krajów. Najliczniejszą grupę stanowili gospodarze. Poza tym najwięcej było uczestników z Niemiec – 35, Włoch – 12 i Japonii –

42ND ANNUAL
SYMPOSIUM
OF THE IAVS

July 26-30 1999
Bilbao, Spain

Abstracts
and Excursion Guides

Divisae arboribus patriae

EUSKO JAURLARITZA
GOBIERNO VASCO

11. Polskę reprezentowało, podobnie jak Rosję – 9 osób. Zaledwie po jednej osobie przybyło z: Meksyku, Chin, Kanady, Argentyny, Australii, Gruzji, Jordanii i Egiptu. Z Nowej Zelandii przyjechało aż 7 osób, tyle samo co z Węgier. Ze Szwajcarii i Francji było po 8 uczestników.

Program sympozjum był bardzo bogaty. Cztery dni przeznaczone były na sesje referatowe i posterowe, jeden dzień na całodniową wycieczkę. Każdy dzień obrad rozpoczynał się wykładem plenarnym, po którym odbywały się równolegle, w dwóch salach, sesje tematyczne. Pierwszego dnia, po oficjalnym otwarciu sympozjum, referat „Effects of Climate Change on Vegetation Patterns, Structure and Function, from Local to Global Scale” wygłosił E. Box ze Stanów Zjednoczonych. W kolejnych dniach sympozjum obrady rozpoczynały wykłady: „Paleoclimate and Vegetation – evidences for change as a specific character of nature” (R. Pott z Hannoveru), „Defining landscapes on the base of phytosociological data” (J. H. J. Schaminee z Wageningen), „Global Bioclimatics” (S. Rivas-Martinez z Madrytu).

Prezentowana w referatach i na posterach problematyka była bardzo szeroka. Zgłoszone na sympo-

zjum wystąpienia ujęto w 14 grup tematycznych (1. Zmiany klimatu; 2. Klimatyczne uwarunkowania roślin i roślinności; 3. Zmiany roślinności w przeszłości; 4. Zmiany roślinności a gradienty; 5. Wpływ klimatu na cechy flory i roślinności; 6. Ekologia populacji; 7. Dynamika roślinności – sukcesja; 8. Pożary a roślinność; 9. Synekologia i autekologia; 10. Ekologia i zagospodarowanie krajobrazu; 11. Inne, aktualne problemy w naukach o roślinności; 12. Klimat a typy roślinności – klasyfikacje bioklimatyczne; 13. Fitosocjologia – syntaksonomia i zbiorowiska roślinne; 14. Różnorodność). Poza przewodnim tematem sympozjum, zaznaczyło się duże zainteresowanie zmianami i sukcesją roślinności po pożarach. Temu tematowi poświęcono 18 posterów i 5 referatów. Duża część prezentacji dotyczyła również: synekologii i autekologii – 29, syntaksonomii zbiorowisk roślinnych – 30, sukcesji – 27, ekologii krajobrazu – 20 prezentacji.

Podczas sympozjum wygłoszono ogółem 119 referatów, zaprezentowano 160 posterów. Ze względu na odbywające się w tym samym czasie dwie sesje referatowe oraz różnorodność tematów, uczestnicy musieli dokonywać często trudnego wyboru. W pierwszym dniu przedstawiono 15 referatów dotyczących zagadnień związanych ze zmianami klimatu oraz 16 – dotyczących dynamiki roślinności.

W pierwszej grupie tematów prezentowano stwierdzone i przewidywane zmiany w rozmieszczeniu gatunków i zbiorowisk w różnych skalach, będące skutkiem zmian klimatu np. „Effects of climate change at the local scale: a case study based on five sample areas in Britan” (M. O. Hill, D. B. Roy). W referacie „Vegetation and climate change in Nord China: past, present and future” (J. Ni, Y. Li) przedstawiono aktualne, w obecnych warunkach stabilne zbiorowiska roślinne w dwóch transektach: północ-południe i wschód-zachód, a następnie prognozowane zmiany w przyszłości, polegające przede wszystkim na redukcji arealu pustyni i stepu oraz przesunięciu granicy lasu w kierunku bieguna. Do najbardziej interesujących należał referat „Equilibrium modelling of alpine plant distribution and climate change: how far can we go?” (A. Guison, J. P. Theurillant), w którym zaprezentowano model opracowany na podstawie statystycznie przetworzonych danych, dotyczących wielu czynników środowiska. Model ten pozwala na przedstawienie potencjalnego wpływu zmian klimatu na rozmieszczenie roślin.

W obrębie tematyki dotyczącej dynamiki roślinności przedstawiono wyniki badań procesów regeneracji i sukcesji prowadzonych na różnych siedliskach, w odniesieniu do różnych czynników np. „The post-draige succession of boreal forested mire margin ve-

getation” (L. Korpela). „Long-term exclosure experiments and vegetation studies on the influence of rabbits on dune succession” (M. Mühl). W referacie „Oak decline and vegetation dynamics in southwestern Spain” (S. Sardinero, A. Fernandez-Cancio, I. Pereira) scharakteryzowano proces obumierania dębów, głównie *Quercus rotundifolia*, który zachodzi przede wszystkim na glebach szkieletowych, na najbardziej nagrzewanych, południowych i południowo-zachodnich zboczach.

Szczególnie pracowity był drugi dzień sympozjum, w którym wygłoszono 36 referatów z 6 grup tematycznych. W przerwie popołudniowej, przeznaczonej na sesje posterowe, odbywała się jednocześnie prezentacja programu komputerowego „TURBOVEG: a comprehensive database management system for vegetation data” (S. Hennekens). Wśród prezentowanych w tym dniu referatów dominowała tematyka, dotycząca wpływu klimatu na cechy roślin i roślinności np. „Influence of climate on features of the major genus *Banksia* in southwestern Australia” (B. Lamont), „Phenological stages and phenological species groups of mesic beech forests and their suitability for climatological monitoring” (H. Dierschke) oraz syntaksonomii. Interesujące były wypowiedzi prezentujące nowe dane o szczególnie cennych zbiorowiskach, np. „A first phytosociological approach on serpentine annual grasslands in Central-Western California” (M. P. Rodriguez-Rojo, D. Sanchez-Mata). W opracowanych murawach serpentynowych występuje 14% wszystkich endemitów Kalifornii. W referacie „The halophilous vegetation and flora in wetlands of Guadiana Menor basin (C. Salazar i współautorzy) przedstawiono syntaksonomię zbiorowisk halofitów południowo-wschodniej Hiszpanii, zaklasyfikowanych do 27 zespołów.

W grupie referatów dotyczących różnorodności mówiono o mechanizmach i czynnikach decydujących o różnorodności na różnych poziomach, w różnych skalach np. „The analysis of patterns of beta diversity in central European landscapes (C. Beierkuhnlein), „Regional variation in plant species richness of New Zealand forests” (C. L. Newell, R. B. Allen). Do szczególnie interesujących należała prezentacja „Influence of the geological heterogeneity on plant diversity within oak-hornbeam forests” (G. Decocq). Wyniki badań przeprowadzonych w północno-wschodniej Francji pozwoliły autorowi wykazać, że mimo fizjonomicznej jednorodności, będącej skutkiem hodowli lasu, zróżnicowanie geologicznego podłoża silnie wpływa na różnorodność florystyczną zbiorowisk leśnych.

Prezentowane na sympozjum prace mogą być opublikowane w czasopiśmie *Phytocoenologia*.

Sympozjum było dobrze zorganizowane. Organizatorzy zadbali o to, aby uczestnicy otrzymali nie tylko program sympozjum, starannie wydrukowane abstrakty referatów i posterów oraz opisy wycieczek, ale również bogate materiały informujące o zabytkach, kulturze, historii, atrakcyjnych obiektach turystycznych Bilbao oraz całej Baskonii.

Zorganizowano bardzo atrakcyjne wycieczki – przedsympozjalną, trwającą 15 dni, po całym Półwyspie Iberyjskim oraz po zakończeniu sympozjum 5-dniową wycieczkę w Pireneje. W tych wycieczkach nie wszyscy mogli uczestniczyć. Natomiast wszyscy mogli wziąć udział w jednej z wycieczek, jakie odbyły się trzeciego dnia sympozjum. Wycieczki te umożliwiły uczestnikom poznanie ogromnej różnorodności krajobrazów i szaty roślinnej Baskonii. Różnorodność ta przejawia się szczególnie wyraźnie w transekcie północ-południe. Duże znaczenie ma tu równoleżnikowy przebieg pasm Gór Kantabryjskich oraz wpływ klimatów – oceanicznego od północy, śródziemnomorskiego od południa. W podziale biogeograficznym północna część Baskonii należy do regionu eurosyberyjskiego, południowa – do śródziemnomorskiego. Duży udział w krajobrazie, zwłaszcza w niższych położeniach ma roślinność antropogeniczna. Część terenów użytkowanych dawniej rolniczo zostało zalesionych, część podlega spontanicznej sukcesji. Zbocza wzniesień – dawniej wypasane, porastają monokultury *Pinus radiata*, a niekiedy uprawy *Eucalyptus sp.* W południowej części kraju charakterystycznym elementem krajobrazu są winnice.

W trakcie wycieczek zaprezentowano uczestnikom wybrane, najlepiej zachowane, naturalne i typowe dla różnych regionów Baskonii zbiorowiska roślinne, w tym również w obiektach chronionych (Valderejo Natural Park). Jednym z najważniejszych zbiorowisk w niższych położeniach północnej części kraju jest las dębowy *Crataego laevigatae-Querceto roboris* z udziałem gatunków atlantyckich m.in. *Ilex aquifolius*, *Ruscus aculeatus*, *Potentilla sterilis*, *Helleborus viridis*, *Pulmonaria longifolia*. W Górach Kantabryjskich szczególnie wyraźnie przejawia się wpływ ekspozycji na roślinność. Na stromych zboczach południowych występują niskopienne, luźne lasy z *Quercus faginea*. Zbocza północne, pozostające pod wpływem klimatu atlantyckiego, porastają lasy bukowe. W niższych położeniach występuje eutroficzny zespół *Carici sylvaticae-Fagetum*, w wyższych – kserofilny – *Epipactido helleborines-Fagetum*. Różnorodne, interesujące zbiorowiska prezentowano w prowincji Aragońskiej, która należy już do regionu śródziemnomorskiego. Zbocza wzniesień pokrywają płaty dwóch zespołów zimozielonych lasów dębo-

wych. Na suchym, wapiennym podłożu występuje zbiorowisko z *Quercus rotundifolia*, na marglach – z *Quercus faginea*. Na południu Baskonii, w okręgu La Rioja, łagodne, otoczone winnicami wzniesienia porasta zimozielona roślinność twardolistna. Szczyty zajmuje las dębowy z *Quercus rotundifolia*, zbocza – roślinność typu makia i garig z *Quercus coccifera*, *Juniperus oxycedrus*, *Rhamnus lycioides*, *Thymus vulgaris*, *Rosmarinus officinalis*.

43. Sympozjum IAVS odbędzie się w Nagano (Japonia) w dniach 23–28 lipca 2000 r.

Janina JAKUBOWSKA-GABARA

**MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA Z
OKAZJI 20-LECIA KAZIMIERZOWSKIEGO
PARKU KRAJOBRAZOWEGO
„PROBLEMY OCHRONY I RENATURALIZACJI
DOLIN DUŻYCH RZEK EUROPY”
(KAZIMIERZ DOLNY, 1–4 WRZEŚNIA 1999)**

**International Conference on the 20th Anniversary of
the Kazimierz Landscape Park
„Problems of the Protection and Re-naturalization of
the Valleys of Big European Rivers”
(Kazimierz Dolny, Poland, 1–4 September 1999)**

Miejscem obrad konferencji był Dom Dziennikarza, położony w niezwykle atrakcyjnym miejscu, ponad jednym z licznych w tym terenie lessowych wąwozów. Konferencja została zorganizowana przez Lubelski Urząd Wojewódzki, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz Zarząd Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych. Patronat nad nią objął wojewoda lubelski, natomiast wsparcia finansowego udzielił Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie. W spotkaniu uczestniczyło 100 osób. Oprócz dominujących liczebnie Polaków (85) wzięło w niej udział 14 osób z innych krajów Europy: z Holandii (7), z Francji (2), z Niemiec (2), z Węgier (2) i Słowacji (1) oraz 1 osoba ze Stanów Zjednoczonych. Konferencja miała charakter interdyscyplinarny i uczestniczyli w niej obok naukowców także przedstawiciele różnych instytucji (m.in. parków krajobrazowych) związanych z inżynierią i ochroną środowiska, którym nieobcy był los dolin dużych rzek będących „korytarzami ekologicznymi”. Krajowi uczestnicy konferencji reprezentowali następujące ośrodki: Białystok, Gdańsk, Kazimierz Dolny, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Puławy, Sosnowiec i Warszawę.

W trakcie dwóch dni obrad wygłoszono 34 referaty i przedstawiono 4 plakaty. W referatach programowych wygłoszonych na rozpoczęcie konferencji przedstawiono: rolę dolin rzecznych w funkcjonowa-

niu obszarów chronionych regionu lubelskiego (prof. dr. hab. Marian Harasymiuk, mgr inż. Adam Madejski), możliwości przeciwdziałania antropogenicznym przekształceniom dolin rzecznych (dr Ewa Gacka-Grzesikiewicz) oraz problemy ochrony środowiska kulturowego w obszarze Kazimierskiego Parku Krajobrazowego (mgr inż. arch. Jadwiga Jamiółkowska).

Wiele referatów zgłoszonych przez uczestników konferencji dotyczyło walorów florystycznych i faunistycznych dolin rzecznych (Wisły, Odry, Warty, Narwi i Bugu). Omówiono też antropogeniczne przekształcenia dolin rzecznych, a także przedstawiono strategię ochrony środowiska na terenach użytkowanych rolniczo oraz najnowsze koncepcje zagospodarowania doliny Wisły. Podano również propozycję zastosowania ekologicznych systemów roślinnych do umacniania i odnowy brzegów rzecznych.

W ramach prezentacji programów zagranicznych omówiono program renaturalizacji obwałowanej holenderskiej części rzeki Mozy. W programie tym Wisła posłużyła jako wzorzec, gdyż środkowy jej bieg (od Zawichostu po ujście Narwi poniżej Warszawy) o długości około 260 km oraz część Wisły Dolnej (powyżej Płocka) licząca 80 km, stanowią ostatni już w regionie Europy Środkowej i Zachodniej przykład dużej rzeki o niskim stopniu zagospodarowania hydrotechnicznego.

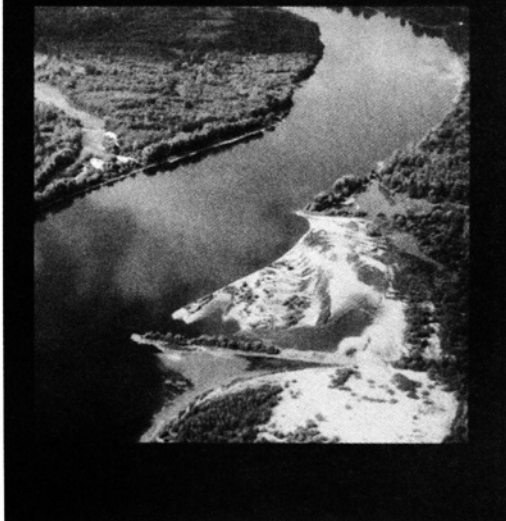
Znakomitym uzupełnieniem pierwszego dnia obrad była sesja terenowa w czasie rejsu statkiem po Wiśle, z licznymi atrakcjami, zakończona ogniskiem. Dzięki pięknej pogodzie uczestnicy konferencji mogli podziwiać w promieniach zachodzącego słońca piękno najbliższych okolic Kazimierza Dolnego oraz wspaniałą nadwiślańską przyrodę (rozległe łągi, starorzecza, piaszczyste wyspy z brodzącym ptactwem, strome skarpy ponad doliną rzeki).

Na zakończenie konferencji odbyła się wycieczka, której celem było przedstawienie problemu ochrony doliny Środkowej Wisły i krajobrazu kulturowego w Kazimierskim Parku Krajobrazowym. W jej ramach uczestnicy obejrzeli m.in. wspaniałą, wysoką na 90 m „Skarpę Dobrską” (rezerwat przyrody chroniący murawy kserotermiczne), a także kamieniołom w Bochothnicy (z odsłonięciami w profilu geologicznym górnej kredy i trzeciorzędu).

Konferencji towarzyszyła otwarta w pierwszym dniu obrad wystawa fotograficzna zatytułowana „Krajobrazy nadwiślańskie”.

Uczestnicy konferencji otrzymali liczne materiały, w tym wydane drukiem teksty referatów, komunikatów i posterów, a także kalendarze na rok 2000, zawierające piękne fotografie nadwiślańskich krajo-

PROBLEMY OCHRONY I RENATURALIZACJI DOLIN DUŻYCH RZEK EUROPY

zów wykonane przez jednego z organizatorów, mgra Marka Kucharczyka.

Konferencja odbyła się w malowniczej scenerii Kazimierza Dolnego. Pod każdym względem była znakomita, za co należą się słowa gorącej podziękującej wszystkim jej organizatorom.

Krystyna TOWPASZ

IX MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA EMBRIOLOGÓW ROŚLIN (KRAKÓW, 20–22 WRZEŚNIA 1999)

IX International Conference of Plant Embryologists (Cracow, Poland, 20–22 September 1999)

Embriologią roślin przeżywa obecnie okres gwałtownego rozwoju. Zastosowanie technik biologii molekularnej przyniosło duży postęp w poznaniu biochemicznych i molekularnych mechanizmów, leżących u podstaw zjawisk reprodukcyjnych u roślin rozmnażających się seksualnie i apomiktycznie. Badania genetyczne pozwoliły na identyfikację mutacji zaburzających poszczególne etapy ontogenezy zarodka. W ostatnich latach zanotowano również znaczący postęp

Fot. 1. Prof. W. Francisz, prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego przemawia w trakcie uroczystości otwarcia Konferencji (fot. A. Mróz).

Phot. 1. Prof. W. Francisz, Vice Rector of the Jagiellonian University addressing the audience during opening ceremony (phot. A. Mróz).

w poznaniu procesu zapłodnienia u *Angiospermae*. Opracowany został system eksperymentalny umożliwiający zapłodnienie *in vitro* z użyciem izolowanych gamet. Należy jednak wyraźnie podkreślić, że w wielu ośrodkach na świecie nadal prowadzone są badania embriologiczne z zastosowaniem metod tradycyjnych, które są podstawą do badań na poziomie molekularnym.

Wiele z omówionych wyżej zagadnień było przedmiotem rozważań na IX Międzynarodowej Konferencji Embriologów Roślin, która odbyła się w dniach 20–22 września br. w Krakowie. Konferencja, zorganizowana przez Zakład Cytologii i Embriologii Roślin Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego, jest kontynuacją spotkań embriologów roślin z Czech, Słowacji i Polski, które rozpoczęły się przed kilkunastu laty. Przewodniczącym Komitetu Naukowego i Organizacyjnego Konferencji był niżej podpisany. Obrady odbywały się w Centrum Kongresowym Akademii Rolniczej.

W imieniu władz Uniwersytetu Jagiellońskiego uczestników powitał Prorektor UJ, Prof. Wojciech

Francisz (Fot. 1). Honorowymi gośćmi Konferencji byli: Prof. Kazimierz Kowalski – Prezes Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, Prof. Wincenty Kilariski – Dyrektor Oddziału Nauk Przyrodniczych PAU, Prof. Szczepan Biliński – Dziekan Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi UJ oraz Prof. Adam Zajac – Dyrektor Instytutu Botaniki UJ. Pozdrowienia i życzenia owocnych obrad przesłali: Prezes Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Prof. Zbigniew Mirek oraz Prezydent Sexual Plant Reproduction Research Organization, Prof. Vipen K. Sawhney z Kanady.

W trakcie Konferencji odbyło się sześć sesji referatowych i dwie sesje posterowe. Sesje prowadzili: Tatyana B. Batygina (Rosja), Maria Charzyńska (Polska), Mauro Cresti (Włochy), Olga Erdelská (Słowacja), John Herr, Jr (USA), Anna Koltunow (Australia), Valayamghat Raghavan (USA), Michiel Willemse (Holandia) i Maciej Zenkteler (Polska).

Swoje prace prezentowało ponad 100 uczonych z 20 krajów z pięciu kontynentów (Fot. 2). Wielu z uczestników to uznane autorytety światowe w zakre-

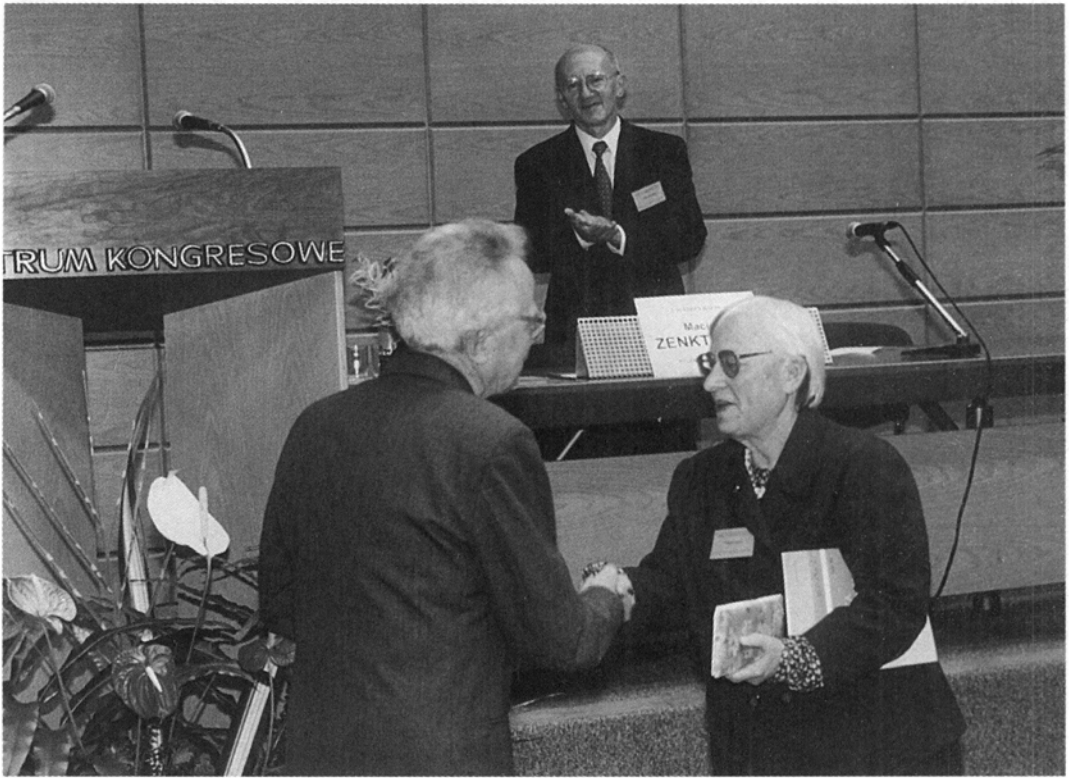
Fot. 2. Uczestnicy IX Międzynarodowej Konferencji Embriologów Roślin:

Phot. 2. The participants of IX International Conference of Plant Embryologists:

1 – R. Czapiak, 2 – O. P. Kamelina, 3 – ?, 4 – M. P. Solntseva, 5 – R. Śnieżko, 6 – B. Stefaniak, 7 – M. Wijowska, 8 – T. B. Batygina, 9 – M. Zenkteler, 10 – V. Raghavan, 11 – I. Marcińska, 12 – L. Przywara, 13 – E. Matthys-Rochon, 14 – H. Lorz, 15 – A. Ozdoba, 16 – D. Tchórzewska, 17 – K. Musiał, 18 – J. Strubińska, 19 – J. Dubova, 20 – G. Góralski, 21 – ?, 22 – V. Capkova, 23 – ?, 24 – E. A. Bragina, 25 – R. Mól, 26 – E. V. Andronova, 27 – N. A. Zhinkina, 28 – E. Zenkteler, 29 – M. Charzyńska, 30 – ?, 31 – ?, 32 – A. M. Koltunow, 33 – M. Wędzony, 34 – O. Petraszczyk, 35 – J. Pietrusiewicz, 36 – K. Winiarczyk, 37 – A. Szozda, 38 – A. Woźny, 39 – T. Ilnicki, 40 – W. Hałdaś, 41 – F. Matzk, 42 – A. Czaplicki, 43 – ?, 44 – ?, 45 – ?, 46 – J. Rybczyński, 47 – ?, 48 – A. Jankun, 49 – V. Ondrej, 50 – J. Novotny, 51 – A. Niklas, 52 – A. Pindel, 53 – I. Szamrov, 54 – ?, 55 – M. Cresti, 56 – A. Van Lammeren, 57 – M. T. M. Villemse, 58 – E. Smirnova, 59 – T. Tykarska, 60 – M. Flis, 61 – ?, 62 – R. Izmailow, 63 – J. Zimny, 64 – E. Kuta, 65 – H. Bogunia, 66 – A. Kłyś, 67 – M. Popielarska (fot./phot. A. Mróz).

się embriologii roślin. Podczas dwudniowych obrad uczestnicy wysłuchali 25 wykładów oraz obejrzeni ponad 60 posterów. Niemal wszystkie przedstawione referaty i posterki były na wysokim poziomie meryto-

rycznym. Dla autora niniejszego sprawozdania najciekawsze były wykłady: H. Lörza z Hamburga, który przedstawił wyniki badań nad zapłodnieniem *in vitro* izolowanych gamet u roślin okrytonasiennych (należy

Fot. 3. Prof. M. Zenkteler składa gratulacje Prof. R. Czapiak (fot. A. Mróz).

Phot. 3. Congratulations to Prof. R. Czapiak from Prof. M. Zenkteler (phot. A. Mróz).

przypomnieć, że prof. Lörz i jego współpracownicy są pionierami tego typu badań); wykład M. Willemse z Wageningen na temat sygnałów rozpoznawania i aktywacji podczas zapylania; M. Crestiego z Sieny na temat ruchu plemników i komórki generatywnej w łagiewce pyłkowej; oraz E. Matthys-Rochon z Lyonu na temat androgenyzy. Dużym wydarzeniem był niewątpliwie wykład prof. V. Raghavana ze Stanów Zjednoczonych na temat stanu bieżącego i perspektyw badań nad embriogenezą u roślin. Prof. Raghavan, autor znakomych, znanych na całym świecie podręczników z zakresu embriologii roślin, jest bez wątpienia jednym z najwybitniejszych współczesnych przedstawicieli tego nurtu botaniki.

Miłym i ważnym akcentem w czasie Konferencji było wręczenie p. Prof. dr hab. Romanie Czapiak z Zakładu Cytologii i Embriologii Roślin UJ, specjalnego tomu *Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica* (vol. 41, 1999), dedykowanego Jej z okazji 70. rocznicy urodzin. Prof. Czapiak jest znanym w świecie em-

biologiem roślin, wybitnym specjalistą w dziedzinie apomiksji. Pięknie wydany tom zawierający 24 prace przygotowane przez przyjaciół, współpracowników i uczniów Pani Profesor, wręczył Jubilatce prof. Mauro Cresti z Uniwersytetu w Sienie. Następnie prof. Olga Erdelska z Bratysławy przekazała nadany Jubilatce przez Słowackie Towarzystwo Botaniczne specjalny medal. Wiele serdecznych słów i gratulacji pod adresem Prof. Czapiak wygłosili prof. prof. Tatiana B. Batygina z Sankt Petersburga, Maria Charzyńska z Uniwersytetu Warszawskiego, Józef Bednara z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz Maciej Zenkteler z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Fot. 3).

Spotkanie towarzyskie uczestników Konferencji odbyło się w Ośrodku Konferencyjno-Recepcyjnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Modlnicy k. Krakowa. Piękny, klasycystyczny, szlachecki dworek z końca XVIII w. zachwycił naszych gości i stworzył niepowtarzalną atmosferę (Fot. 4).

Fot. 4. Prezes Polskiego Towarzystwa Botanicznego, prof. Z. Mirek i dyrektor Instytutu Botaniki UJ, prof. A. Zajac w rozmowie z prof. R. Czapiak (fot. A. Mróz).

Phot. 4. President of Polish Botanical Society, Prof. Z. Mirek and Director of Botanical Institute of the Jagiellonian University, Prof. A. Zajac with Prof. R. Czapiak (phot. A. Mróz).

W ostatnim dniu Konferencji odbyła się wycieczka w Pieniny, połączona ze spływem Dunajcem. Wspaniała wrześniowa pogoda i cudowne pienińskie krajobrazy na pewno na długo zostaną w pamięci uczestników.

Podsumowując należy stwierdzić, że Konferencja była udana i na wysokim poziomie merytorycznym. Planowane jest wydanie w 2000 roku specjalnego tomu *Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica (Proceedings)*, na który złożą się wybrane prace prezentowane podczas Konferencji.

Jak zauważono, była to prawdopodobnie ostatnia konferencja embriologów roślin w tym tysiącleciu. Ustalono, że następne spotkanie odbędzie się w 2002 roku w Nitrze na Słowacji.

Lesław PRZYWARA

Z ŻYCIA PTB

POLISH BOTANICAL SOCIETY NEWS

POLSKIE TOWARZYSTWO BOTANICZNE
W 1998 ROKU

Polish Botanical Society in 1998

I. DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA:

1. Zebrania plenarne Towarzystwa

W roku sprawozdawczym odbyły się w Warszawie 4 posiedzenia Zarządu Głównego: w dniu 28 marca, 14 września, 16 września i 5 grudnia.

W dniu 14 września 1998 roku odbyło się w Gdańsku 59 Walne Zgromadzenie Delegatów PTB. Wzięło w nim udział 108 osób. Podczas Zgromadzenia Walnego odczytano sprawozdania merytoryczne i finansowe z działalności Towarzystwa w latach 1995–1998 oraz dokonano wyboru nowych władz na następną kadencję. Podczas uroczystego posiedzenia plenarnego w dniu 15 września pięciu botanikom polskim oraz dwóm zagranicznym nadano godność Członka Honorowego PTB: prof. J. Wilkoń-Michalskiej, prof. M. Olszewskiej, prof. K. Wasylikowej, prof. J. Siemińskiej, prof. B. Polakowskiemu, prof. H. Sukoppowi (Niemcy) i prof. M. Crestiemu (Włochy). Dziewięć osób i instytucji uhonorowano Medalem im. prof. B. Hryniewieckiego za popularyzację wiedzy botanicznej: prof. H. Piotrowską, prof. K. Rostańskiego, prof. R. Olaczka, prof. K. Tobolskiego, prof. W. Wojewodę, Muzeum Ziemi PAN (prof. K. Jakubowski), Lubuski Klub Przyrodników (dr A. Jermaczek), Ojcowski Park Narodowy (mgr R. Suchanek), państwa Walencików. Za szczególnie cenne publikacje naukowe trzem osobom wręczono Medal im. prof. W. Szafera: prof. K. Browiczowi, prof. Z. Hejnowiczowi, dr hab. D. Szlachetce.

2. Nowe władze PTB

Podczas Walnego Zgromadzenia Delegatów PTB w dniu 14 września 1998 roku zostały wybrane nowe władze PTB. Ich skład podano poniżej:

Prezydium:

Prezes:	prof. dr hab. ZBIGNIEW MIREK
Wiceprezes:	dr MAŁGORZATA WIERZBIKA
Sekretarz generalny:	dr ALINA STACHURSKA
Z-ca Sekretarza:	prof. dr hab. TOMASZ MAJEWSKI
Skarbnik:	dr ANNA DROZDOWICZ
Z-ca skarbnika:	dr hab. JAN RYBCZYŃSKI

Redaktor Wydawnictw PTB:

prof. dr hab. KRYSZYNA CZYŻEWSKA

Członek Prezydium odpowiedzialny za upowszechnianie nauki:

prof. dr hab. MARIA ŁAWRYNOWICZ

Członek Prezydium odpowiedzialny za Bibliotekę i Archiwum: prof. dr hab. TOMASZ MAJEWSKI

Członkowie Zarządu Głównego z wyboru Walnego Zgromadzenia Delegatów:

prof. dr hab. LUBOMIRA BURCHARDT

prof. dr hab. JANUSZ FALIŃSKI

prof. dr hab. GRZEGORZ JACKOWSKI

prof. dr hab. TADEUSZ KORNIAK

dr hab. STEFANIA LOSTER

prof. dr hab. ZOFIA STARCK

prof. dr hab. RENATA ŚNIEŻKO

prof. dr hab. STEFAN ZAJĄCZKOWSKI